

Publicerad 2015-09-30 07:45 av sidfot

Hjärtat mitt hjärta

Du dilaterar mina kapilärer och vena cava, mina tunga andetag, verkningslösa, saknar ännu förmåga till att tala.

Blodtrycket faller så som jag en gång föll, samma stickande känsla, samma smak utav samma dröm.

Min vita luddiga stoppning faller ur samma gemensamt sydda söm.

All den definierande karaktär vi sörjde ihop, vilken utgjorde: jag.

Är ett formlöst lurvigt fodral, ett tomt orkeslöst skal,

idag.

Idag.

Det är okej att vara matt, okej att vara svag, det är okej.

Det är okej.

Det blir bra.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sidfot med Poeter.se id #54408 innehar upphovsrätten